

camelus, a, brutum; velut noxa aut molestia impulsus, quietis morove impatiens, non ex morbo aliquo aut dolore, sed ex inlolis vitio peculiari aut feritate. 3, ab ea mobilitate, Unda & fluctus maris.

אדי Valde molestus, gravis & noxius. 2, Fluxus maris, unda.

אדי pro אדי Nocens, lædens. Infensus, perniciosus.

Læsus. Job. 36. 16. Jerem. 37. 10. 1 Reg. 18. 17, 18. 2 Reg. 2. 19. Act. 5. 16.

אשד תאדיה Vehemens noxa: magna læsio. Avic. jfid 5f3 c 1. Bd.

בלא אדי Absque noxa, tutó. Avicen. passim. Bd.

אדד Ch. אדד Extinxit. i. q. אדד It. Imbuit, instituit. G. F.

אדד Illa, ipsa; alius, alia.

אדדי Adhuc, amplius, præterea.

אדדי Duæ lineæ ædificii, duo muri. G. F.

אורבי v. אורבי.

אדלילי Chald. אדלילי v. אדלילי.

אדלילי Plaultrum cœleste; Ursa major.

אדלילי Zingiber. Pl. אדלילי Fores, vel portæ bipatentes.

אדלילי Juncus, Scirpus. It. Fibra, filamenta nervi.

אדלילי Antequam. Gen. 2. 5. c. 24. 15. Lev. 14. 36.

אדלילי v. אדלילי:

אדל Fut. I. Sanatum fuit & bene habuit elapsâ escharâ vulnus. 2, Fut. A. Jactitando motitavit lac eliciendi butyri ergó, quod in utre facere Arabum mos est. 3, Rixatus fuit de re gestanda gravius

אדל onustus. qs. pro

אדל i. q. אדל, vel pro eo, Dolor colli. 2, Lac crassum & acidum, idoneum ut jactando eliciatur butyrum. 3, Res de qua movetur, vel ex qua oritur, rixa.

אדל Fut. I. אדל, Mentitus fuit.

אדם Rubedo; Semen muliebri, q. rubrum.

Savim c. 2.

אדם, אדם Sanguis. v. in אדם.

אדם Edom, Edumæa, Edumæus populus.

Eo Judæi regnum Christianorum, & imperium Romanum Græcumque intelligunt, et utrumque etiam sub voce אדם: Hocque quia Titum Vespasianum, Romanos et Christianos quoscunque ex Edom propagatos existimant. Sanh. c. 11. S. 34. in Gem. v. Coch. in l.

אדומה Cholera, rubra bilis.

אדומי Edumæus. Pl. אדומים & אדומאי Gen. 36. 9. Ezech. 36. 5.

אדומיה Rubedo, rufus color.

אדומיה Uvæ immaturæ. al. colores rubri, ut minium. al. pulvis ex fungis rubeis factus ad necandas muscas.

אדומיה Rubedo, per apher. In Gem. Schab. f. 118. 2.

אדומיה Mars Planeta, præ cateris rubens, & juxta Astrologos, rubicundos gignens.

אדומיה Homo, quisquam. Gen. 2. 7. 1 Reg. 17. 32.

אדומיה Terra, pec. rubra. Gen. 2. 7.

אדומיה Terra rubra. Edom, Idumæa. Isa. 34. 6. Etiam Roma: aliis a. Damascus. B. B.

אדומיה Idumæi. Isa. 34. 5.

אדומיה Adamas. Amos. 7. 7, 8. al.

אדומיה Id.

אדומיה Adamantinus.

אדומיה Similitudo. B. B.

אדומיה v. אדומיה.

אדומיה Placuit, complacuit: jucundum, delectabile fuit: prosperè egit. Matth. 14. 6. Fut. 2 Cor. 11. 18. Heb. 13. 16. 1 Joh. 3. 22. 3 Joh. 2.

אדומיה Jucundum, delectabile. Psal. 132. 1. Cant. 2. 14.

אדומיה Adam. Luc. 3. 38. q. d. Dei delectatio Prov. 8. 31.

אדומיה Pellis, corium rude. Matth. 3. 4. Mar. 1. 6.

אדומיה Adamas. Miss. Æth. p. 172. c. 2. l. 20.

אדומיה אדומיה: Nom. propr. regis Æthiopiæ.

אדם pro quo אדם & אדמה, sibi imitandum sumit, exemplar, antistes: uti דux & antistes est suorum.

אדם Act. 3, I. 2, Adam pro אדם, 45. Homo. pro quo

אדם Filii Adami. Foetus humanus plenè formatus; quod jam homo. 3, Sepulchrum. 4, Dactylorum species, Berni. 5, dicitur. Nomen 6, Poetis, Arabia felix אדם loci prope Dzu-kar,

quod aqua est prope Cufam; 7, loci circa Amk, vallem apud Thais oppidum Arabia partis Higiáza; 8, pagi in territorio Sanaa, qua Ar. felicis metropolis; 9, tractus prope Hagiari in Arabia; 10, tractus alterius in Oman, Arabia regione altera.

אדם pro אדם (Heb. אדם ruber) Pl.

אדם Fuscus, olivastus. Hisp. Molato, vulgo Molato; Pers. گندم

אדם Turcis اكلوبعداي Triticeo colore præditus. Inde 2, Adam, Gen 1. 27. primus hominum pater, quod ex rufiore creatus terra. 3, Camelis tributum, Candidus, perquam albus. Pilosus. Albam & nigram s. variegatam utramque habens pupillam. Cineraceis s. pulverulentis striis notatus doreas mas, sed ita ut cætera albus.

אדם Nom. loci. אדם Id cum quo res alia jungitur, vel quod intercedit ad conjungendum.

אדם Pl. אדם, אדם pro אדם, אדמה

אדם Pers. آن حوريس, Turc. اتمك قتيبي

Opsonium. ما يطيب به طعام, Quicquid pani additur in condimentum; uti butyrum, mel, lacticia, carnes, fructus, &c. 2, Dux, antistes, exemplar. 3, Concordans, consentiens. 4, Nom. putei, qui distat diei itinere à Medina

gestanda gravius
onustus. qs. pro

عذل

ادل i. q. اجل vel pro eo, Dolor colli. 2,
Lac crassum & acidum,
idoneum ut jactando eliciatur butyrum. 3, Res de
qua movetur, vel ex qua oritur, rixa.

ادل Fut. I. Ad. Mentitus fuit.

אדם Rubuit, rufus, rubicundus fuit.

Thren. 4. 7. Py Id. Part. Nah. 2. 3. al. 4. Pl.
Exod. 25. 5. Hiph. Id. Fut. Isa. 1. 10. Hithp.
Fut. Prov. 23. 31.

אדם m. Rufus, rufus, rubicundus, & ali-
quando rubedo. Cant. 5. 10. Isa. 63. 2. Pl. 2
Reg. 3. 22. f. אדם Rufa. Num. 19. 2.

אדם Edom: Cognomen Esau patris Edomi-
tarum, ita dictus à pulmento rufo pro quo primoge-
nituram vendidit. Gen. 25. 30.

אדם m. Pyropus, Sardius, rubinus, lapis pre-
tiosus. Exod. 28. 17. & 39. 10. Ezek. 28. 13.

אדם c. Homo, quia creatus est
pulvis ex terra, Gen. 2. 7. Psal. 82. 7. Isa. 44.
13. Quando opponitur אדם significat hominem
plebeium, & infimæ fortis, ut Psal. 49. 3. It.
quisque, Lev. 1. 2. אדם denique est nomen Ur-
bis Tiberiadis stagno vicinæ. Jos. 3. 16.

אדם c. Terra quæ colitur, humus, pulvis,
à subrufo colore. Gen. 2. 7. Const. Gen. 47. 20.
Exod. 3. 5. I Sam. 4. 12. Aff. Gen. 47. 23.
Prov. 12. 11. Pl. Psal. 49. 12.

אדם m. Rufus, rubicundus. Gen. 25. 25.
I Sam. 16. 12. & 17. 42.

אדם m. Subrufus, al. impensè rufus. Lev.
13. 42. f. v. 43. Pl. f. Lev. 14. 13.

Chald. אדם Rubuit, rufus est. Hithp. Id. Pa.
אדם i. q. אדם discidit. Avoda Sara f.
38. 2.

אדם Terra, à rufo colore qui ei in Oriente
naturalis. Gen. 2. 5. 2 Reg. 5. 17.

אדם Adam, Nomen primi hominis, qui ab
Hebræis communiter vocatur אדם הראשון Ho-
mo primus, à Chaldæis אדם קדמון Id.
Psal. 92. 1. Gen. 1. 27. In quem locum Jonathan
corpus humanum 248 membris et nervis 665 con-
stare observat.

אדם Rubrum. בנורי דארמי Inter albos
piscis erant, qui jam (sc. alterâ die post capturam)
acti sunt rubei. ספר רפואות

אדם: Jucundum, delectabile. Psal. 132. 1.
Cant. 2. 14.

אדם: Adam. Luc. 3. 38. q. d. Dei delectatio
Prov. 8. 31.

אדם: Pellis, corium rude. Matth. 3. 4.
Mar. 1. 6.

אדם: Adamas. Miss. Æth. p. 172. c. 2.
l. 20.

אדם: אדם: Nom. propr. regis Æthiopiæ.

אדם: Vicus, vicina. Psal. 43. 14. Matth.
2. 16. Marc. 6. 6. Can. 7. 11.

אדם: v. אדם;

Ar. אדם Fut. O. I. Junxit, addi-
dit rem rei. c c a p. & ב r.conf.

אדם Pec. الخبز بالحم Addidit panem
carni, et qs.

אדם Opsonio junxit &
condivit. אדם لهم خبزهم miscuit illis panem.
De opsonio prospexit, opsonium dedit. c c a p.

אדם ان يودم بيدكما احري
2, i. q. I, IV. et Pass.

Præstat convenire inter vos, amorem intercedere
& concordiam. 3, Fuscus evasit vel fuit. Et
Prat. I. Fut. A. It. Prat. O. idem. 4, Fut. O.
i. q. I, seq. III. ad quam potius pertinet. c c a p.
III. Pro exemplari, antilite, duce, quem alii se-
querentur, fuit. c c a p. an qs. Adami instar?
an pro ὁδῆγῆν? 2, i. q. 2, IV. IV. Pacem fecit,
amore junxit, redintegravit amorem. Concor-
diam & consensum conciliavit, firmavit. c c

2, Convenit, concors fuit: consuetudine,
familiaritate, amicitia junctus fuit. qs. ho-

minem se لا يودمن الا مؤدما Non amant
præbuit. foemina nisi

amantem. 3, Opsonatus fuit. Opsonio condivit
panem. اظهر ادم الاديم, i. e. Conspi-
cuam red- c c a. 4, didit, retexit cutem. VIII. Junctus, additus

fuit rei alteri. c c ب Opsonium fecit, pro

opsonio fuit. 2, Metaph. qs. ab opsonio, sub-
eunte novo humore revixit, refectumque fuit &
nutriri cæpit lignum s. arbor, uti veris initio.

X. Petivit opsonium. c c g a.

آء 1, 2, I. 2, Conjunctio, necessitu-
do: familiaritas. Consensus, concor-

dia.

آدمك قديني, Turc. ان حوريس Pers.

Opsonium. ما يطيب به لطعام, Quicquid
pani additur in condimentum; uti butyrum, mel,
lacticinia, carnes, fructus, &c. 2, Dux, anti-
thes, exemplar. 3, Concordans, consentiens.
4, Nom. putei, qui distat diei itinere à Me-
dina.

آدم Coriarius, qui coria vendit, pecul. ca-
prina. آديم Pl. ادمه pro ادمه, ادمه اديم

Opsonio junctus & qs. conditus panis. Opso-
nium, condimentum. ادمه Idem. Prov.

اطمعتك مادومي, ad verbum, Apposui
in cibum tibi panem
اتيئك بعذري meum cum obsonio, h. e.

Attuli tibi excusationem meam, quoad po-
tui excusavi me. 2, Superficies terræ; ab

Heb. آدمه, It. Coria. Et al. اديم
terra. Pl. ادم Pl. juxta Marusid
quod a. Gienh. vult carere Sing. Hinc 3. Pellis.
(Marc. 8. 6. sine fe.) & Corium; idque s. cru-
dum s. concinnatum. Pec. i. q. Pers. & Turc.

سختيان Sachtian, Corium ex pelle caprina.
& corium odoratum, quod ex Ar.

felice portatur. Exod. 26. 14, (absque fe c. 25.
5. I Par. 17. 1.) اديم السماء i. q. اديم
4, Metaph. panis celii.
Job. 37. 21. Ecclesiastic. 16. 15. cap. 26. 20.

اديم النهار Expansio diei
f. lucis, i. e. عامته
وبيلاضه Diffusio & albedo, claritasque
ejus. Totus & integer dies.

ظل اديم النهار صايما واديم الليل

Egit totum diem jejunus واديم
& totam noctem vigilans. اديم الضحكي

Splendor & vis provectæ diei, cum plenâ luce Sol
fulget. Nom. 5, loci prope vallem Wadi Kora,
que vicina Mecca; 6, tractus cujusdam terræ
Serata; 7, tractus, aliis Arab. felicis, aliis
Tehamæ